

РЕШЕНИЕ

№ 4913

гр. София, 22.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 25.06.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Деница Митрова

ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова

Снежанка Кьосева

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **4605** по описа за **2021** година докладвано от съдия Снежанка Кьосева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.63, ал.1 от ЗАНН във вр. с чл.208 и сл. от АПК.

Образувано е по касационна жалба на Ц. Г. М., с адрес в [населено място] против Решение № 20071012 от 18.03.2021г., постановено по нахд № 12264/2019г. по описа на Софийски районен съд, 97-ми състав, с което е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № 01/28.06.2019г., издадено от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция "Главна инспекция по труда", с което за нарушение по чл.174, ал.1 от Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество /ЗПКОНПИ/ е наложено административно наказание глоба в размер на 300,00 лв. на основание чл.177, ал.2, изр.2 във вр. с чл.174, ал.2 от ЗПКОНПИ.

Касаторът моли оспореното решение и потвърденото с него НП да бъдат отменени, Сочи се, че изложените от СРС съображения са изцяло несъстоятелни. Твърди се, че нарушението не е доказано и че с решение по адм.д. №1734/2019г. по описа на Административен съд Пловдив е отменено решението на ИА"Главна инспекция по труда", с което е установен конфликт на интереси.

В съдебно заседание касаторът не се явява и не се представлява.

Ответникът чрез упълномощен представител оспорва жалбата и претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Заклучението на прокурора е, че решението е правилно и законосъобразно, а касационната жалба неоснователна.

Предмет на касационно оспорване е Решение № 20071012 от 18.03.2021г., постановено по нахд № 12264/2019г. по описа на СРС. Оспорването е допустимо, тъй като е предявено от страна с право на жалба /арг. чл.210, ал.1 от АПК, в предвидения от закона 14-дневен преклузивен срок /чл.211, ал.1 от АПК/ и касае решение на районния съд, което съгласно чл.63, ал.1 от ЗАНН може да се обжалва с касационна жалба пред административния съд по реда на АПК на основанията по НПК. В правомощията на касационния съд е да се произнесе по основателността на жалбата, както и да провери служебно допустимостта и действителността на решението и неговото съответствие с материалния закон според установените фактически обстоятелства /арг. чл.218 във вр. с чл.220 от АПК /.

Касационният съд счита, че оспореният съдебен акт е постановен по допустима и редовна въззивна жалба от компетентния съд в надлежен състав, което определя неговите допустимост и действителност. Териториалната компетентност принадлежи на Софийски районен съд, който е родово компетентен съгласно чл.59, ал.1 от ЗАНН. СРС е приел за установена следната фактическа обстановка: М. заемала длъжност "главен инспектор" в ДИТ П. и в това й качество подавала декларация по чл.35, ал.1 във вр. с пар.2, ал.1, т.1 от ДР на ЗПКОНПИ на 04.06.2018г., с която не декларирала частен интерес към служба по трудова медицина [фирма], собственост на К. Ключ, с която е в роднински отношения по права линия - М. е дъщеря на Ключ.

За да изгради тази фактическа обстановка СРС се е позовал на всички гласни и писмени доказателства, без да ги анализира поотделно и в съвкупност.

С мотивите на оспореното решение не е отговорено на нито едно от наведените във въззивната жалба основания за отмяна на НП. Не е даден отговор кога е извършено нарушението, предвид посочената от М. разпоредба на чл.38, ал.2 от ЗПКОНПИ даваща възможност в определен срок да се поправят допуснатите непълноти. Неизясняването на датата на нарушението е оспорено и във връзка с давностните срокове. Във тази връзка са наведени доводи за съставяне на акта за установяване на административното нарушение /АУАН/ след изтичане на преклузивния срок по чл.34 от ЗАНН, като се твърди, че нарушителят е установен през м.януари 2019г., с подаване на сигнала, а АУАН е съставен пет месеца след това. С въззивната жалба се оспорва и твърдението, че е налице частен интерес, респ. че е установен конфликт на интереси по смисъла на закона.

На посочените възражения в жалбата срещу НП, СРС с няколко изречения е посочил, че е спазена процедурата по издаване на НП, че са спазени давностните срокове и че нарушението не може да се определи като маловажен случай. Същевременно не са изложени каквито й да е мотиви за констатациите и без да се обсъдят доказателствата по делото.

СРС не е извършил цялостна проверка на законосъобразността и правилността на НП. Формираните фактическите и правни изводи са необосновани. Липсата на мотиви относно значимите за нарушението факти и за възраженията на касатора представлява пречка за осъществяване на съдебен контрол и ограничава правото на защита на М..

С оглед на изложените съображения настоящият съд намира, че са налице твърдените касационни основания, поради което обжалваното решение като постановено при неспазване на съдопроизводствените правила, следва да бъде отменено.

При новото разглеждане на делото съдът следва да вземе предвид и представените

писмени доказателства пред АССГ.

На основание чл.226, ал.3 от АПК, СРС следва да се произнесе и по претенциите за разноските.

Така мотивиран и на основание чл.221,ал.2, пр.2 от АПК, СЪДЪТ

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 20071012 от 18.03.2021г., постановено по нахд № 12264/2019г. по описа на Софийски районен съд, НО, 97-ми състав.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на Софийски районен съд.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.